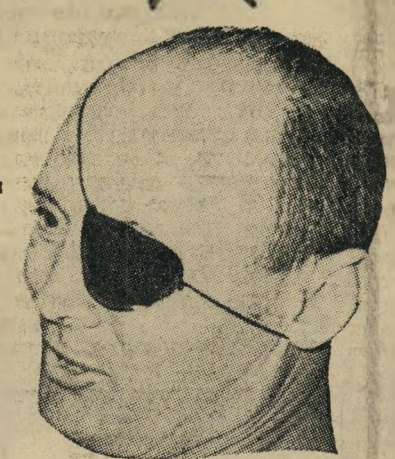

על השמועות שנופצו השבוע סביב פגישה נוספת - הפעם בלב-ים - בין המלך חוסיין לבין השרים ארון ודיין

דיין

המכיר את חוסיין מפגישותיהם הקודמות.

הסיפור היה מושלם. כתבי העיתונים רצו לתפוס אותו. חפ"י לא לזוה על הפגישה אחרי שתקיים אלא בשעה שהיא נערכת ממש. כל מקורות האינפורמציה

בא הדבר בצורת הצהרה שהצהיר השבוע המלך חוסיין.

בעברו בקופנהאגן, מסר המלך חוסיין הצהרה שיש בה תזווה רבת-משמעות לקראת השלום. עד כה היה מוסכם על כל מדינות ערב, שקיבלו את החלטת מועצת-הביטחון 242,

חבל שזה לא קרה!

שני כפאות נשארו ריקים ליד שולחן הממשלה במליאת הכנסת, כאשר נגד גורדין המוות בלנינגראד. המקומות הריקים משכו תשומת-לב כללית, כי כל חברי הכנסת והממשלה עשו מאמץ עליון כדי להיות נוכחים בישיבה נרגשת זו.

השניים שנעדרו מושלחן הממשלה היו יגאל אלון ומשה דיין. מדוע לא באו שניהם לדיון החשוב? התירוץ הרשמי היה כי השניים, לגמרי במקרה, נמצאו אותו שבוע בחופשה. רומנסקי שני השרים היו זקוקים למנוחה, ולא רק בשל ההתמודדות הפנימית על השלטון ביניהם. אלון יצא תשש וסחוט לגמרי מהמעיים שניהל בתקופת שביתת המורים התיכוניים. משה דיין היה זקוק לחופשה מסיבה אחרת: דיין נוהג לקבל החלטות גורליות שעה שהוא מתבודד או בחפירות ארכיאולוגיות או בצורה אחרת. אחרי שהממשלה קיבלה את ההחלטה לשוב לשיחות ירינג זקוק היה דיין, לדין דברי מקורביו, לחופשה כדי לגבש את צעדיו הבאים.

הכל טוב ויפה, אמרו לעצמם הכתבים בירושלים, ובעיקר הכתבים הוריים, המגלים לאחרונה רגשות לכל היעדרות של דיין או אלון. אולם, האם לא יכלו שני השרים החשובים להפסיק את חופשתם לכמה שעות כדי להשתתף במעמד בכנסת? אם לא עשו זאת, אמרו הכתבים זה לזה, סימן שלא יכלו לעשות זאת. מדוע? אולי מפני שהיו בחוקי-לארץ, למשל.

מחמאות הדריות

ברגע זה החל מירוץ מטורף של הכתבים הוריים כדי לגלות היכן נמצאים דיין ואלון. כשהם מודעים לעובדה שבאותם ימים ממש נמצא המלך חוסיין בסויר ממושך באירופה, הריחו הכתבים ריח סקופ באפס.

הם זכרו את חילופי המחמאות ההדדיים והמזורים בין חוסיין לבין דיין בשבועות האחרונים. פעמיים בתקופת נסיעתו - בארצות-הברית ובפאריס - הפליג חוסיין בשבחו של דיין באוניו העיתונות הבינלאומית. הגדרו כחיל גדול, כאדם הדואג לעמו וכמנהיג הישראלי הסביר ביותר לניהול שיחות עם הערבים. דיין עצמו שיבח עוד קודם לכן את המלך חוסיין, גם הוא פומבית, בימי מלחמת האזרחים בירדן, הושיט תמיכה מילולית תקיפה למשטר האשמי בעמאן, כל אלה קישרו הכתבים אחד לאחד בסידור רת הפגישות בין המנהיגים הישראליים לדין חוסיין שנערכו עד כה נעדרו, לפי הפיסוטמים, משה דיין. עתה אחרי חילופי המחמאות ביניהם, הוכשרה הקרקע לפגישתם.

מאחר שגם בעבר ניצל חוסיין את ביקוריו באירופה לשם פגישות עם מנהיגים ישראליים, סביר להניח שדיין ניצל את חופשתו כדי לקפוץ לאירופה ולפגוש שם את חוסיין. הוא עשה זאת, כך כנו לעצמם הכתבים הזרים את הסיפור, בחברתו של יגאל אלון,

במדינה נחקרו לאן נעלמו לפתע דיין ואלון.

חלק אחד של הסיפור הופרך מיד. יגאל אלון נמצא בקיבוץ גינזור. הסתבר שהוא באמת סבל מהמאמץ הקדחתני של שביתת המורים. אי הופעתו בכנסת בעניין הקרוב כל-כך לליבו (בו ייצג פעמיים את הממשלה בדיוני הכנסת) הוכיחה עד כמה הוא עייף ורצון. לעומת זאת לא ניתן היה לגלות את מקום הימצאו של משה דיין. היו גירסות שונות ואף אחת מהן אי-אפשר היה לתפוס. השבוע, כשחזר משה דיין מחופשתו וניתן היה לפרסם היכן בילה אותה, תפסו הכתבים הוריים את ראשם בראש.

האם החמיצו סקופ בינלאומי על פגישה בין דיין וחוסיין?

דיין וחוסיין באירופה

לדין חוסיין העידו כי אומנם הייתה פגישה כזאת. משה דיין בילה את חופשתו בלב-ים. ב-21 בדצמבר הוא הפליג באוניית המשא הישראלית ג'ליה, כשהוא מלווה באנשי ביטחון. במשך ארבעה ימים הפליגה הדינאמית בלב-ים מבלי לעגון באף נמל, ענינה לבסוף בנמל נאפולי. איש לא ידע על כך. גם לא נציגי ישראל באיטליה. בוקר אחד נודע לשגרירות ישראל בברומא כי דיין נמצא בנאפולי ומבקש לסייר לו טיסה חזרה הביתה. עוד באותו יום המריא מנמל-התעופה של רומא לישראל.

אותו זמן שהה המלך חוסיין בלונדון. הוא היה "חולה". לציבור נמסר כי נאלץ להשתתף בלונדון לצורכי ריפוי מפעם שפקדה אותו. גם לפגישה, שלדבריו העיתונות הבינלאומית, קיים חוסיין בזמנו עם שרה-חן אבא אבן בלונדון, ניזון אותו כיסוי. גם אז היה "חולה" מפעם, כדי שלא ניתן יהיה לעקוב אחר תנועותיו.

שהותם של שני האישים באירופה כעת זכרונה אחת, אחרי שביקרו בווינא ובינא, בזה אחר זה, תוך שבוע אחד - היתה תופעה מעניינת ומוזרה.

חוסיין: גבול חדש

לראש כתבי העיתונות הבינלאומית יחסו משמעות לשהות זו. גם תושבי ירדן, תושבי שכמ שחזרו מביקור בירדן סיפרו כי בעמאן מדברים בגלוי על כך שלפני שבוע התקיימה פגישה בין חוסיין לדיין, ואם היה צורך בעוד סימן כדי לראש את דבר הפגישה שהתקיימה כביכול,

שעל ישראל להיסוג, במיסגרת הסדר שלום, לגבולות ה-4 ביוני כמו שהיו, לא שינוי של מילימטר אחד.

עיקרון זה הפך במצויים לפרה קדושה, ונשיאי קאהיר חזרו עליו עד בוש.

עכשיו, לפתע, התייחס חוסיין לעקרון זה באד דבר של מהיכבך. הוא עשה זאת בצורה מחוכמת ביותר. לגבי מצרים וסוריה, אמר, קובע הי גבול הבינלאומי - כלומר, הגבול בין פלשתינה (א"י) בימי המנדט הבריטי ובין המדינות השכנות.

אולם, הוסיף המלך, לא כן המצב בגבול הירדני. גבול זה נקבע באופן מיקרי, במלחמת-העצמאות. הוא גבול גרוע, מפני שהוא חוצה כפרים באמצע, וחוצץ בין בני משפחה אחת.

לכן, במיסגרת משאומתן להפי' דרי-שלום, יש לתקן את הגבול הירדני.

בכך נתן המלך מראש הכשר לשינויי גבול "לא מהותיים", ברוח תוכנית-רוי ג'רס. הוא עצמו תבע זאת, כאילו מתוך אינטרס ערבי (איחוד משפחות ערביות). **כך איפשר לעצמו לוותר על שמחים מסויימים, באמתלה של "חילופי שמחים". למשל: מסירת לפרון ואזור קלקיליה לירדן ישראלי, תמורת איחוד מחדש של ה-כפר בית-יצפפה בצד הירדני.**

פשרה על ירושלים

לנכדי ירושלים זו המלך מעמ'ה דתו הנקושה של העולם הערבי. עמדה זו קבעה שעל ירושלים המיזרחית לחזור לידיים ערביות. עתה הציע המלך שירושלים כולה - המיזרחית והמערבית - יקבלו מיסטר בינלאומי.

אין זה תואם את קו ממשלת ישראל, כמוכן. אבל התזווה הירדנית בין העמדה הערבית הירדנית, בנושא כל-כך רגיש זה מקודש, היא הקובעת, מפני שהיא מכשירה את הקרקע לתזווה נכר' ספוט.

למעשה מסר המלך, בצורה זו תוכנית שלום ירדנית, ברוח תוכנית רוג'רס. מדוע עשה זאת? מי שמאמין לסיפור ולשמועות על פגישת דיין-חוסיין יכול היה להמשיך את קו מחשבתו ולהסיק כי הצהרתו של חוסיין ניתנה כתוצאה מהמגעים שניהל עם

המלך חוסיין בכון

דיין, שדיבר בשם ממשלת-ישראל. בתיאוריה זו היה רק הסרוך אחד. שום פגישה לא התקיימה בין חוסיין ודיין, בעת חופשתו של דיין. למרות כל ההי' כחות הנסיבתיות, שהיו משכנעות כל שר-פס ניטראלי, לא היתה כל תוכנית לפגישתה כזאת והיא גם לא התקיימה.

מדוע בכל זאת הצהיר חוסיין מה ש' הצהיר?

אין ספק שהמלך רצה לרמוז לישראל שעליה להחיש את המשאומתן עימו, ול' הגיע להסדר בהקדם האפשרי.

כי מעולם לא היה המלך חוסיין חזק יותר מכפי שהוא כרגע, כי עיקבות החולשה הזמנית של אירגוני הפיראיון ומות עבד-אל-נאצר.

אם לא יושג הסדר לאלתר, עלול מצבו להתערער שוב. הפיראיון יתאוששו והוא שוב לא יוכל להסכים לפשרה.

נראה כי הגילויים על פגישת חוסיין-אלון לא החלישו את מע' מדו של המלך, אלא להיפך.

מכיוון שהאוכלוסיה משני עברי הירדן רוצה בשלום, וגם אויבי המלך מוכנים להשלים עימו לפי שעה רק מתוך תקווה שהוא יוכל להשיג הסדר, יש לו עתה סמכות כלשהי לבצע את הדבר.

הברירה לישראל

פני ממשלת ישראל עומדת, אי-פוא, ברגע זה הכרעה מרחיקת-לכת: להסכים לפשרה מיידית עם חוסיין, תוך שינוי קטן של הגבול, בו כבר עם הסדר ישראלי-מצרי, או לאבד הנדמנות זו, ל' המתין להקשחת העמדה המצרית ולחיווי קם מחדש של אירגוני הפיראיון.

אין ספק שהמלך חוסיין מצא דרך להודיע על כך לממשלת ישר' ראל בדרך דחופה ונרגשת.

לאור זאת, אולי חבל שפגישת דיין-חוסיין שנבנתה בדמיונם של כתבי העיתונות הבינלאומית, לא התקיימה באמת. אילו היתה מתקיימת, יתכן והמלך חוסיין לא היה נוקט לשירותי מתווכים כדי למ' סוה לממשלת-ישראל את עמדתו.